

401**USTAWA**

z dnia 10 kwietnia 1999 r.

o zmianie ustawy o usługach turystycznych.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884, Nr 158, poz. 1043 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 714) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 8 wyrazy „oraz świadczenie usług z tym związanych” zastępuje się wyrazami „oraz świadczenie, w obrębie obiektu, usług z tym związanych”;

2) rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2

Organizatorzy turystyki, pośrednicy i agenci turystyczni

Art. 4. 1. Działalność gospodarcza polegająca na organizowaniu imprez turystycznych oraz na pośredniczeniu na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych wymaga uzyskania zezwolenia.

2. Nie wymaga uzyskania zezwolenia działalność agentów turystycznych polegająca na stałym pośredniczeniu w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na rzecz organizato-

rów turystyki posiadających zezwolenie lub na rzecz innych usługodawców posiadających siedzibę w kraju.

Art. 5. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, udziela się na czas nie oznaczony, jeżeli przedsiębiorca spełnia następujące warunki:

1) zapewnia kierowanie działalnością przedsiębiorstwa oraz działalnością jego jednostek organizacyjnych samodzielnie dokonujących czynności prawnych przez osoby:

a) posiadające odpowiednie wykształcenie i praktykę, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2,

b) nie karane za przestępstwa przeciwko zdrowiu i życiu, wiarygodności dokumentów, mieniu oraz przeciwko obrotowi gospodarczemu,

2) przedstawi dowód zapewnienia pokrycia kosztów powrotu klienta do kraju, w wypadku gdy organizator turystyki wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, a także na pokrycie zwrotu wpłat wniesionych przez klientów w razie niewykonania zobowiązań umownych, w formie:

- a) umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo
- b) umowy ubezpieczenia na rzecz klientów.

2. Obowiązek posiadania gwarancji lub umowy ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy całego okresu prowadzonej działalności.

3. Treść gwarancji lub umowy ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje upoważnienie dla wojewody lub wskazanej przez niego jednostki do wydawania dyspozycji wypłaty zaliczki na pokrycie kosztów powrotu klienta do kraju.

Art. 6. 1. Działalnością w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz działalnością w zakresie pośrednictwa w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, o której mowa w art. 4 ust. 1, mogą kierować osoby posiadające:

- 1) 1 rok praktyki w obsłudze turystów i ukończone studia wyższe z zakresu turystyki i rekreacji, prawa, ekonomii, zarządzania i marketingu,
- 2) 2 lata praktyki w obsłudze turystów i ukończoną szkołę średnią z zakresu obsługi turystów lub ukończone studia wyższe inne niż wymienione w pkt 1,
- 3) 4 lata praktyki w obsłudze turystów i ukończoną szkołę średnią inną niż wymieniona w pkt 2.

2. Za praktykę w obsłudze turystów, o której mowa w ust. 1, uważa się samodzielne prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie organizowania imprez turystycznych lub pośrednictwa w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, kierowanie jednostkami organizującymi imprezy turystyczne, pracę na stanowiskach związanych z przygotowaniem i zawieraniem umów o świadczenie usług turystycznych, samodzielne przygotowywanie programów imprez turystycznych, a także wykonywanie zadań przewodnika turystycznego i pilota wycieczek.

3. Potwierdzeniem praktyki, o której mowa w ust. 2, jest zaświadczenie o wpisie do ewidencji gospodarczej albo zaświadczenie wydane przez jednostkę organizacyjną powierzającą zainteresowanemu czynności przy obsłudze turystów.

Art. 7. 1. Udzielenie, odmowa udzielenia, cofnięcie i ograniczenie zakresu zezwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, następuje w formie decyzji administracyjnej.

2. Organem właściwym do udzielenia, odmowy udzielenia, cofnięcia i ograniczenia zakresu zezwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jest wojewoda właściwy dla siedziby przedsiębiorcy.

3. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy i jego siedziby (miejsca zamieszkania),
- 2) określenie zakresu i rodzaju działalności wymagającej zezwolenia,
- 3) wskazanie miejsca wykonywania działalności objętej zezwoleniem,
- 4) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 5.

4. Wojewoda odmawia udzielenia zezwolenia, a wydane zezwolenie cofa albo ogranicza jego zakres w stosunku do wniosku o udzielenie zezwolenia, jeżeli przedsiębiorca nie spełnia wymagań niezbędnych do jego udzielenia.

Art. 8. 1. Wojewoda przesyła kopię zezwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, oraz dane dotyczące formy zapewnienia pokrycia kosztów i zwrotu wpłat, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, Prezowski Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, na podstawie zezwoleń i danych dotyczących formy zapewnienia pokrycia kosztów i zwrotu wpłat, o których mowa w ust. 1, prowadzi centralny rejestr zezwoleń, zwany dalej „rejestrem”.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się z urzędu, na podstawie zezwoleń i danych, o których mowa w ust. 1.

4. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady i tryb prowadzenia centralnego rejestru zezwoleń.

Art. 9. 1. Wojewoda jest uprawniony do kontroli prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, o której mowa w art. 4 ust. 1, w zakresie:

- 1) spełniania wymagań niezbędnych do uzyskania zezwolenia,
- 2) zgodności prowadzonej działalności z wydanym zezwoleniem,
- 3) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej określonych ustawą.

2. Wojewoda może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, pod rygorem cofnięcia lub ograniczenia zakresu zezwolenia.

Art. 10. 1. Organizator turystyki oraz pośrednik turystyczny są obowiązani przedkładać organowi udzielającemu zezwolenia dokumenty potwierdzające zawarcie kolejnych umów gwarancji lub ubezpieczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, przed upływem terminu obowiązywania umowy poprzedniej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, uwzględnia-

jąc zakres i rodzaj działalności prowadzonej przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, określa:

- 1) minimalną wysokość sumy gwarancji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a),
- 2) minimalną wysokość sumy gwarancyjnej na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b).

Art. 10a. 1. Wojewoda może cofnąć wydane zezwolenie albo ograniczyć jego zakres w następujących wypadkach:

- 1) prawomocnego orzeczenia sądu zakazującego przedsiębiorcy — osobie fizycznej prowadzenia działalności objętej zezwoleniem,
- 2) naruszania obowiązków określonych ustawą, gdy powoduje to zagrożenie bezpieczeństwa lub dóbr osobistych klientów, a także poważne zagrożenie interesów majątkowych klientów.

2. Przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie, a także przedsiębiorca, który prowadził działalność bez uzyskania wymaganego zezwolenia, nie może uzyskać żadnego z tych zezwoleń, o których mowa w art. 4 ust. 1, w okresie 3 lat od daty cofnięcia zezwolenia lub ujawnienia prowadzenia działalności bez zezwolenia.”;

3) w art. 14 ust. 2 pkt 1, w art. 15 ust. 2, w art. 51 ust. 1 pkt 2, ust. 3 i ust. 4 wyraz „koncesji” zastępuje się wyrazem „zezwolenia”;

4) w art. 14:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organizator turystyki jest obowiązany wydać klientowi wpłacającemu należność za imprezę turystyczną lub zaliczkę przekraczającą 10% tej sumy:

- 1) pisemne potwierdzenie posiadania gwarancji, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a), wraz ze wskazaniem sposobu ubiegania się o wypłatę środków z tej gwarancji w wypadkach określonych ustawą, lub
- 2) pisemne potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b), wraz ze wskazaniem sposobu ubiegania się o wypłatę środków z umowy ubezpieczenia.”,

b) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Organizator, który przed rozpoczęciem imprezy turystycznej jest zmuszony, z przyczyn od niego niezależnych, zmienić istotne warunki umowy z klientem, z zastrzeżeniem art. 17, powinien niezwłocznie o tym powiadomić klienta. W takiej sytuacji klient powinien niezwłocznie poinformować organizatora, czy:

- 1) przyjmuje proponowaną zmianę umowy albo

2) odstępuje od umowy za natychmiastowym zwrotem wszystkich wniesionych świadczeń i bez obowiązku zapłaty kary umownej.

6. Jeżeli klient, zgodnie z ust. 5, odstępuje od umowy lub jeżeli organizator odwołuje imprezę turystyczną z przyczyn niezależnych od klienta, klient ma prawo, według swojego wyboru:

- 1) uczestniczyć w imprezie zastępczej o tym samym lub wyższym standardzie, chyba że zgodzi się na imprezę o niższym standardzie za zwrotem różnicy w cenie,
- 2) żądać natychmiastowego zwrotu wszystkich wniesionych świadczeń.

7. W wypadkach określonych w ust. 6 klient może dochodzić odszkodowania za niewykonanie umowy, chyba że odwołanie imprezy turystycznej nastąpiło z powodu:

- 1) zgłoszenia się mniejszej liczby uczestników niż liczba minimalna określona w umowie, a organizator powiadomił o tym klienta w uzgodnionym terminie,
- 2) siły wyższej.”;

5) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niedopełnienie obowiązków określonych w art. 12 ust. 1, art. 13 i art. 14 może być, zgodnie z art. 10a ust. 1 pkt 2, uznane przez wojewodę za podstawę cofnięcia lub ograniczenia zezwolenia. Nie ogranicza to możliwości dochodzenia przez klienta odszkodowania.”,

b) w ust. 2 po wyrazie „cofnięcia” dodaje się wyraz „lub ograniczenia”;

6) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizatorzy turystyki podlegający obowiązkowi uzyskania zezwolenia, określonego w art. 4 ust. 1, organizujący wycieczki w kraju i za granicą, w których uczestniczy co najmniej 10 osób realizujących wspólny program, są obowiązani, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, zapewnić uczestnikom opiekę osób posiadających uprawnienia:

- 1) przewodnika turystycznego — dla wycieczek w kraju,
- 2) pilota wycieczek — dla wycieczek w kraju, z wyjątkiem wymagających udziału przewodnika turystycznego zgodnie z art. 34 ust. 2 pkt 4 ustawy, oraz dla wycieczek za granicą.”;

7) w art. 51 w ust. 2 wyraz „koncesyjny” zastępuje się wyrazem „zezwalający”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149 i Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 31,

poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 60, poz. 310, Nr 85, poz. 426, Nr 90, poz. 446, Nr 141, poz. 700 i Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 41, poz. 177 i Nr 45, poz. 199 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 23, poz. 117, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 348, Nr 60, poz. 369, Nr 75, poz. 471, Nr 88, poz. 554, Nr 96, poz. 591, Nr 98, poz. 602, Nr 106, poz. 677, Nr 113, poz. 733, Nr 114, poz. 740, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 124, poz. 783, Nr 133, poz. 884 i Nr 157, poz. 1026) w art. 11 w ust. 1 pkt 20 i pkt 21 oraz ust. 12 skreśla się.

Art. 3. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz.U. Nr 147, poz. 713, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715 i Nr 133, poz. 884 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) w art. 19 w ust. 2 w pkt 1 wyraz „koncesji” zastępuje się wyrazami „zezwolenia na działalność”.

Art. 4. 1. Sprawy o udzielenie koncesji, wszczęte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie dotychczasowych przepisów, Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki przekazuje właściwym wojewodom do dalszego rozpoznania według nowych przepisów.

2. Sprawy o udzielenie koncesji, wszczęte do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie dotychczasowych przepisów i zakończone decyzją ostateczną, w których strony złożyły wniosek o ich ponowne rozpoznanie bądź w których postępowanie zostało wznowione, Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki rozpoznaje według nowych przepisów.

3. Wnioski o udzielenie koncesji złożone do Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki stają się wnioskami o udzielenie zezwolenia, a inne czynności dokonane w postępowaniu koncesyjnym są skuteczne w postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, jeżeli odpowiadają nowym przepisom.

Art. 5. 1. Koncesje udzielone w trybie dotychczasowych przepisów stają się zezwoleniami, z zachowaniem ich dotychczasowego przedmiotu i zakresu.

2. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki przekazuje wojewodom właściwym ze względu na siedzibę (miejsce zamieszkania) przedsiębiorcy jego dokumentację stanowiącą podstawę udzielenia koncesji.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*